

Det ærede Medlem gentog under forskellige Navne den samme Tanke, at hvad der skete, var et Nederlag for Folketinget og en fuldstændig Absolution til Regeringen for dens Handlemaade. Men hvis ikke dette er den kompletteste Modsætning til de virkelige Kendsgerninger, forstaar jeg ikke dansk eller almindelig Logik. — Højre har taget sig en billig Latter, sagde det ærede Medlem, over, hvad der er foregaaet. Nej, jeg antager, at Højre, der ere mine politiske Modstandere, som alvorlige Mænd ikke have let i den Situation, hvori de have befundet sig. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har staaet ved Nøglehullet og hørt den billige Latter, som Højre skal have taget sig.

Jeg skal visseelig ikke tale om store Sejre, thi Nederlaget var der i 1885, det vil jeg sige til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds. Da Befolkningen manglede Betingelser for at holde Provisoriet ude, var Nederlaget der, et vældigt Nederlag, det maa man ikke glemme. Dog tør jeg nok sige, at disse Mars Forhandlinger have ført til, at det kan siges, at der er Nederlag paa begge Sider, for det er min Mening, at det er der. Der er ogsaa Nederlag paa Højres Side, de faa ikke nær alt det, de ønske. Jeg gad dog spørge, uden at komme nærmere ind derpaa, om den Resolution, det snart vil komme til Forhandling, egentlig er noget, som Højre fra først af har ønsket som Afslutning paa Striden. Men det ligger jo ikke for i Dag. Den ærede Landstingsmand sagde, at den var rent Blændværk; men er det ogsaa Blændværk med de 3 Millioner? Naar Herloven kommer for, kunne vi jo tale om den Ting, det er jo ikke værdt at blande det ind her. Men efter hvad jeg har Grund til at tro, vil der i Virkeligheden i alt komme til at foreligge et Overflud paa over 3 Millioner, naar Tjenestedagene regnes med. Er det ogsaa Blændværk, saa er det ærede Medlem oppe i Boesiens høje Regioner, i Regioner, hvor jeg ikke ønsker at bevæge mig.

Den ærede Landstingsmand for 7de Kreds har gentagne Gange talt om den forfærdelige Forhandling, vi førte her, om det Komediespil — det var hans Udtryk — som her blev opført. Ja, jeg vil sige dertil, at den ærede Landstingsmand har visseelig gjort sit bedste for at vanskeliggøre Forhandlingen. Jeg har ogsaa Lov til at have et Haab, naar jeg har noget at grunde det paa. Jeg haaber netop, at vi nu komme ind i regelmæssige Tilstande; jeg haaber, at vi ogsaa kunne komme til at føre Forhandlingen paa en noget anden Maade, end den er ført paa i de sidste Aar. Har der været

et eller andet konstitutionelt uregelmæssigt, har det ærede Medlem virkelig sin gode Del i, at det er sket. Naar jeg har sagt dette og altsaa gjort ham en Indrømmelse, vil jeg tilføje, at disse Forhandlinger have ellers i mange andre Henseender, som jeg selvfølgelig ikke her skal komme ind paa, bragt overmaade gode Resultater, og forhaabentligvis vil det gode Resultat, at vi nu faa en Finanslov, drage flere gode økonomiske Finanslove i Følge efter sig. Jeg har nu siddet i 9 Fællesudvalg om Finanslove, de 6 ere endte med Sprængning, de 3 med regelmæssige Finanslove, men saaledes, at der ikke var Spor af politisk Forstaaelse af Forfatningen, derfor tror jeg, at mit Haab er grundet eller har et sikkert Underlag, naar jeg haaber, at vedtages denne Finanslov paa Grundlag af Resolutionerne, saa vil det føre til varige Tilstande og ikke til ny Krige, som det ærede Medlem varstede om. Man faar vel nok noget at mærke til hans Krige i Sommerens Løb, men det kunne vi altid vente med til rette Tid og Sted, og lad os vente med at sørge over det, naar den Dag kommer, det er ikke værdt at gøre det i Dag.

Jeg skal nu til Slutning udtale det Haab, at naar vi nu ere komne ud af Fællesudvalget med politisk Forstaaelse, ganske vist ikke i den Forstand, at vi ere et Parti — jeg ved nok, at det ærede Medlem vil sige, at jeg, og mine Meningsfæller ere løbne over til Højre, det er jo en almindelig Paastand, men vi ere Venstremænd og ville vedblive at være det — Betingelserne for frugtbart Arbejde faa maa være tilvejebragte, idet Rigsdagens Afdelinger nu kunne komme til at arbejde sammen i fælles Forstaaelse af Forfatningen. Det er dog den eneste Mulighed, der er, baade for en Finanslov og for et virkeligt fredeligt Arbejde. Et saadant haaber jeg paa, og jeg haaber det, netop fordi Resolutionen ligger som et Grundlag for det. Jeg haaber derfor ogsaa, at vi skulle komme ind paa rent finansielt set bedre økonomiske Tilstande efterhaanden, og at det ikke skal lykkes det ærede Medlem at bringe et saadant Oprør ud over Landet, at han paa ny kaster os ind i provisoriske Tilstande.

Konseilspræsidenten og Finansministeren (Estrup): Jeg kan for Øieblikket indskrænke mig til at anbefale Fællesudvalgets Flertals Indstilling til Vedtagelse. Jeg beklager selvfølgelig, at der ved denne Vedtagelse vil komme til mangle en hel Del Bevillinger, som Regeringen vilde have sat Pris paa at faa, men Regeringen vil med Resignation finde sig i at undvære dem, naar det store Maal kan naas, at vi